

ванђељски, Божићни, Божански Мир који се роди у Витлејему јудејском. Мир само доноси новорођени Богомладенац Исус Христос. Он сам јесте Мир Божији међу нама. Препознајемо Га, прихватимо Га и нека Он постане наш Мир у немиру овог света! Добру вољу међу људима доноси овај Божански Мир.

Данашњи недостатак добре воље у свету, па и међу нама хришћанима, показује одсуство Мира Божијег међу нама. Да бисмо имали мир међу собом, неопходно је најпре успоставити лични мир са својим Богом, нашим Богом. Помиримо се са Њим кроз покајање, кроз вапај апостола Петра: *Господе, сјаси ме!* Онда ћемо лако, као деца Божија, као народ Божији, као браћа и сестре, успоставити и добру вољу и мир међу собом.

Ми се увек молимо Богу Мира за мир у отаџбини нашој и у целом свету, за мир међу нама. Ширећи мир, потврђујемо да верујемо у Бога Мира. И не заборавимо да мир зависи од сваког појединца. Зато нас Свети апостол Павле и опомиње: *Ако је моћуће, колико до вас стоји, имајте мир са свим људима* (Римљанима 12, 18). Мир започиње у човеку, па се шири на друштво. Али и немир почиње у човеку да би се раширио на друштво. Свети владика Николај се питао како народи излазећег сунца имају мир, а народи залазећег сунца – немир? Дошао је до одговора да су разлог решена и нерешена питања живота.

Сви желе мир, али мира никад мање, ни у душама нашим, ни у целом свету. Живимо у времену када су праве вредности обезвређене и омаловажене, у времену када, нажалост, зло потиरे добро, када немир надвладава мир. Људи данас много говоре и пишу о миру, настоје да се мир усели у људе, али њега је све мање и мање у људима. Зашто човек данашњице нема мира у себи и око себе? Последица је то мишљења да мир треба да дође сам од себе и да земља и овај свет могу донети прави мир и спокојство. Међутим, мира нема без Бога, јер је Спаситељ у свом Јеванђељу рекао: *Мир вам остављам, мир свој дајем вам; не дајем вам та као што свети даје* (Јован 14, 27). Када човек јеванђељске истине доживљава са радошћу у Господу, када све своје бриге молитвом и мољењем преноси на Њега, онда у душу силази Мир

Божији који превазилази сваки ум. То је мир који ум људски ни замислити не може, а камоли остварити и доживети човек без Бога. Прави мир долази од осећања вечне истине, од осећања Бога живог, истинитог и бескрајно човекољубивог. Тај и такав мир доноси нам Божић и Богомладенац Христос.

Славећи Божић морамо знати колико нас Бог воли и да је Бог, који је све створио, постао човек због нас, да се због нас родио и дошао у овај свет. И зато је Божић права прилика да човек постане бољи. Божићна радост долази да да меру и смисао животу сваког искреног хришћанина. Нажалост, овај смисао ће изостати ако се удаљавамо од себе и настојимо да за наше нехришћанско живљење изговор тражимо у манама другог, у недостацима ближњег. Замолимо Богомладенца Христа да нам помогне да препознамо у себи просвећеност мудраца, чистоту Јосифове вере, радост пастира који су угостили Богомладенца Христа. Угостимо и ми Христа вером, љубављу, милосрђем, поштењем и добротом.

Поклонимо Му се, јер је изволео да се роди као један од нас, а све због нас и ради нашег спасења. Поклонимо Му се због Његове неизмерне љубави према свему створеном, а нарочито према човеку. И радујмо се и ове године Новорођеноме у нади да ће да загреје срца наша и да ће снагом моћи своје помоћи да се у душама нашим рађа оно што је богоугодно, што је добро, чистито и постојано, да ће се у нама зацарити Мир Божији, Правда Божија, Љубав Божија.

Са овим мислима и молитвама Богомладенцу Христу, драга наша децо духовна, и са жељом да вам свима Божић донесе радост и утеху, мир и љубав, да нас Божић сабере једне са другима, поздрављамо вас сверадосним поздравом:

МИР БОЖИЈИ – ХРИСТОС СЕ РОДИ! ВАИСТИНУ СЕ РОДИ!

Срећна и Богом благословена наступајућа
Нова 2020. година.

Ваш молитвеник пред Богомладенцом Христом

Епископ шумадијски

Ј О В А Н

**ПО МИЛОСТИ БОЖИЈОЈ
ПРАВОСЛАВНИ ЕПИСКОП ШУМАДИЈСКИ**

**СВЕМУ СВЕШТЕНСТВУ, МОНАШТВУ И
ВЕРНОМ НАРОДУ ОВЕ БОГОМ ЧУВАНЕ
ЕПАРХИЈЕ ШУМАДИЈСКЕ, БЛАГОДАТ ВАМ И
МИР ОД БОГА ОЦА, БОГА СИНА И БОГА
ДУХА СВЕТОГА УЗ СВЕРАДОСНИ
БОЖИЋНИ ПОЗДРАВ:**

МИР БОЖИЈИ – ХРИСТОС СЕ РОДИ

*Рођење твоје, Христоче, Боже наш,
обасја свет светлости разума*

Рођење Господа Исуса Христа је историјски догађај који је истовремено обрадовао и небо и земљу, али и узнемирио многе у Израиљу и Римској империји. Анђели и пастири славе Га у Витлејему, мудраци са Истока, пратећи звезду водиљу, путују ка Јерусалиму, а Ирод и сав Јерусалим уплашише се доласка праведног судије. А ми верујући радујемо се овом празнику безмерне љубави Божије, јер нам се на данашњи дан у граду Давидову роди Христос Господ (Лука 2, 11), Емануил, што ће рећи: са нама је Бог (Матеј 1, 23).

Ову велику Тајну оваплоћења Бога Логоса, скријену од постања векова (Јован 1, 2), најпре су благовестили анђели Божији у божићној химни мира и љубави: *Слава на висини Боју, и на земљи мир, међу људима добра воља* (Лука 2, 14). Придружују им се мудраци са Истока, сабирајући небо и земљу, анђеле и људе, све народе земаљске око Богомладенца Христа у Цркву Бога живога: *Јер ви сте храм Божијивота, као што рече Бог. Уселићу се у њих, и живећу у њима, и бићу им Бог, а они ће бићи мој народ* (2. Коринћанима 6, 16).

Божић нас непрестано подсећа да размишљамо о свему што је Господ Исус Христос учинио за нас, својим рођењем и животом међу нама, па страдањем, васкрсењем, вазнесењем и све до пребивања у Цркви након силаска Светог Духа на апостоле.

Увек нас овај празник позива на живот у којем је Господ Исус Христос средиште. Велика је радост сваког човека када се Христос усели у његово срце. Добро је то за појединца, али и за оне који су у његовој близини, јер и они бивају удостојени радости која долази од блискости са Христом. Ако је неко, на пример због лењости, ускратио себе блискости са Господом, и његов ближњи је на губитку. Због овога, увек, а посебно данас на Божић, замолимо Господа Исуса Христа да се усели у нас и постане смисао сваког човека, сваке породице, сваке заједнице чији је заштитник данашњи празник.

Овај смисао Божића захтева од нас да се споменемо сваког човека, да га прихватимо као брата, нарочито ако је он у руднику, у хладној кући, за празном трпезом или у невољи и муци. Заједништво Божића треба да нас води у заједницу вишег реда,

када се у Цркви молимо једни за друге када се сједињујемо са Христом у светом причешћу. На ово нас, најпре, позива Богомладенац Христос.

Божић је велика тајна, али се она открива свакоме по мери вере и труда за сопствено спасење и спасење ближњих. Овај пут не тражи сазнавање небеских тајни и онога што је скривено, што се односи на имагинарну будућност. Најпре веруј и испуњавај заповести, очисти своје срце и занемари баналност радозналости. Тако се, независно од наших нагађања и слутњи, не случајно, догодило и Оваплоћење Исуса Христа. Божић је дело промисла Свете Тројице када нам се Бог открио по мери нашег узраста, наше вере.

Ако је Васкрс најјаснији хришћански празник, Божић је најнепосредније доживљен. И зато је Рождество најдубља инспирација у свим областима духа и цивилизације. Пророштва Старог завета то на сваком месту истичу, док Нови завет непревазиђено јасно потврђује. Разјашњавају га свети Оци и богослови, о њему узвишено певају химнографи и мелоди, да би га најавутичније доживела народна побожност у сећању, богослужењу и обичајима. То је неописива и неисцрпна ризница – од века скривене тајне – која постаје свечовечански, васељенски посед, али и сваког човека, сваке душе понаособ.

Дух света и ово наше доба одвајају и удаљују човека од суштине празника, па се празничне манифестације најчешће одвијају изван његовог светотајинског смисла и тако заборављамо црквени садржај и смисао Божића. Али, за оне који желе и воле да духовно доживе Божић, и истовремено очисте своје срце узвишеним и чистим стиховима богослужбених химни, долазак Божића представља једини смисао данашњице. Жељно ишчекују поруку анђела: *Јер вам се данас роди Сјас, који је Христос Господ, у граду Давидову* (Лука 2, 11), иза које следи спасоносна химна: *Слава на висини Боју, и на земљи мир, међу људима добра воља* (Лука 2, 14). Тада ширимо своје срце, без оклевања и помисли сумње, па подржавамо пастире, препознајемо глас анђела и Божију поруку и хитамо да се поклонимо великом Богу, неометани од даха нашег времена.

Рођење Христово најјасније се читава у срцу човечијем, на шта превасходно указују Оци Цркве, као на пример Свети Максим Исповедник: „Слово Божје, Ко-

је се тада родило у телу у Витлејему, рађа се духом драговољно, из човекољубља, код оних који то желе. И постаје одојче и себе уобличава у њима кроз врлине. И појављује се онолико колико зна да то може да види онај ко Њега прима... Гледајући са мудрошћу силу тајне, апостол Павле каже: *Исус Христос је исти јуче и данас и у векове векова*, јер познаје да је тајна увек нова и никада не застарева када се у уму доживљава.“

Христос се непрестано и свуда рађа. Рађа се и у мраку наших страсти и у ћутању човековог срца. И ми не можемо знати са колико вапаја и кроз какву борбу и агонију пролази човеково срце да би се у њему родио Христос. Битка се води и дању и ноћу. И нико не може да зна стремљења човекове душе, његову молитву: *Господе Исусе Христие, дођи и усели се у нас*, не може да зна ону чудесну тајну што се свршава у човеку благодаћу Христа који се рађа.

Од дана историјског Христовог рођења па све до данас, многи Божији изабраници постадоше светицељи. Они су одувек били смерни поклоници Христови који су непрестано, уз болну борбу, подвиг и молитву, чистили пећину свог срца да би били рођени од Христа и христоносци. Они сами, њихово стремљење, њихов живот и њихов пример показују нам пут и начин на који треба да доживљавамо ово натприродно чудо, отварају нам врата и радост раја унутар пећине.

Божићни тропар почиње стихом *Рођење твоје, Христие Боже наш, обасја свет светлошћу разума*. Отац Александар Шмеман ове речи тумачи на следећи начин: Рођење Христово омогућава просвећење разума јер је обасјало свет светлошћу. И људски разум, пре или касније, окренуће се извору разума и светлости, окренуће се Богу који је дошао у свет ради човековог спасења. А најважнију поруку Божића слушамо сваки дан у цркви кроз анђелску песму: *Слава на висини Боју и на земљи мир, међу људима добра воља*.

Данас, више него икад, потребни су мир на земљи и добра воља међу људима и народима! Мир на земљи и добра воља међу људима вечити је вапај и неба и земље. Упитаће неко, какав мир, каква воља и међу каквим људима? Црква увек одговара – је-